

Doporučení k psaní textů ročníkových a seminárních prací

Pro zpracování ročníkových a seminárních prací platí od března 1997 doporučení mezinárodní normy ČSN ISO 7144 *Dokumentace - Formální úprava disertací a podobných dokumentů a norem s ní souvisejících*.

Ve své práci autor podává písemnou formou obraz o úrovni svých znalostí, o schopnosti řešit daný problém, o přehledu prací publikovaných ve sledované oblasti a o způsobu myšlení a vyjadřování.

Autor by měl dbát na srozumitelnost výkladu, jednotlivé kapitoly i prezentace výsledků by měly mít logickou návaznost, popis řešeného tématu by měl mít gradaci. Zřetelně by měly být odděleny výsledky vlastního řešení od výsledků převzatých z literatury. Všechna použita literatura by měla být důsledně citována. Samozřejmostí je požadavek na maximální pečlivost, slohovou a gramatickou správnost.

Práce by se měla podle této normy členit na:

- úvodní část
- hlavní textovou část
- přílohy
- závěrečnou část

Úvodní část zahrnuje:

1. Titulní list, který obsahuje: název školy, označení typu práce (ročníková, seminární), název práce (případně podnázev), plné jméno autora, třídu, školní rok, místo a rok zpracování (viz vzor v závěru)
2. Prohlášení o samostatném zpracování a citaci všech použitých pramenů, následovaný vlastnoručním podpisem (viz vzor v závěru)
3. Abstrakt (v českém a anglickém jazyce) maximálně o rozsahu jedné stránky, zpracovaný v souladu s ČSN ISO 214 *Dokumentace - Abstrakty pro publikace a dokumentaci* (viz vzor v závěru)
4. Obsah
5. Nepovinný seznam používaných symbolů a zkratk (řazených abecedně).

Textová část obsahuje:

1. Úvod
2. Cíl práce
3. Případný popis současného stavu řešeného tématu
4. Popis metodiky řešení (např. „zpracování informací z Internetu“ apod.)
5. Vlastní text práce
6. Popis výsledků práce, jejich hodnocení a závěr
7. Soupis bibliografických citací (seznam použité literatury) zpracovaný podle ČSN ISO 690: *Informace a dokumentace – Pravidla pro bibliografické odkazy a citace informačních zdrojů*. Uvádí se jenom ta literatura, na kterou je v textu odkaz. Doporučuje se soupis citací seřadit abecedně podle autorů a roku vydání, případně citované strany, a v textu používat odkazy na jméno, rok vydání a stranu uváděné obvykle v oblých závorkách, např. „... zapojení základní desky (Minasi 2005, 138)” nebo „... zapojení základní desky [1]”, ve spojení s odkazem [1] v seznamu literatury, který se pak řadí podle pořadí citací v textu práce). K vytvoření odkazu je možné použít citační software, např. na www.citace.com

Vzory citací:

Monografie – knihy, sborníky, brožury

Model:

Autoři. *Název díla*. podnázev díla. Označení vydání. Místo vydání: Jméno nakladatele, rok vydání. Rozsah díla. Edice. Poznámky. Standardní číslo.

Příklad:

KOSEK, J. – KREJČÍ, J. *Html – tvorba dokonalých stránek*. podrobný průvodce. 1. vyd. Praha: Grada, 1998. 291 s. ISBN 80-7169-608-0.

Model:

Jméno autora stránky(je-li uvedeno). Název stránky [online]. Datum publikování, Datum poslední revize [citováno dne]. <URL adresa stránky>.

Příklad:

BOLDIŠ, Petr. Bibliografické citace dokumentu podle ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2[online]. 2005.[citováno 26.11.2010]. Dostupné z: <http://www.boldis.cz/citace/citace2.pdf>

8. přílohy

do příloh se umísťují textové výpisy rozsáhlejších zdrojové texty počítačových programů, počítačové sestavy a tabulky, podrobné popisy zařízení, obrazová dokumentace, uživatelské příručky a návody na použití apod., jsou-li přílohy rozsáhlé, mohou být svázány jako samostatný díl.

Závěrečná část zahrnuje:

1. rejstřík (je-li požadován);
2. poděkování (je-li zvykem);
3. errata (seznam neopravených chyb) – může být vložen jako volný list
4. dodatky (diskety, CD ROM, vzorky aj.).

Pravidla pro textové stránky:

Psaní textu

1. při psaní textu by se měla respektovat příslušná doporučení ČSN 01 69140: *Úprava písemností psaných strojem nebo zpracovaných textovými editory* a typografická pravidla dle ON 88 2503: *Základní pravidla sazby*
2. nastavení okrajů – v poměru 2:3:4:5 (levý:horní:pravý:dolní), u hřbetu se přidávají navíc 2 cm na vazbu
3. typ a velikost písma – Cambria, Times New Roman 11-12 bodů nebo Arial, Calibri 11-12 bodů
4. řádkování jednoduché nebo násobné do násobku 1,3
5. zarovnání textu do bloku, využívat styly
6. nepoužívat automatické dělení slov
7. text je možné tisknout na papír oboustranně, je třeba dát pozor na dodržení okrajů, pro sudé a liché stránky zrcadlově
8. text se člení na kapitoly, oddíly a pododdíly (celkem max. 3 úrovně), další členění se nedoporučuje, text musí začínat na lícové straně a každá kapitola na nové straně
9. číslování stránek začíná titulním listem, čísla stránek se však tisknou až od obsahu. Čísla stran jsou zásadně v zápatí, případně záhlaví
10. poznámky pod čarou používat jenom ve výjimečných případech (nadměrný počet těchto poznámek činí text nepřehledným)
11. přílohy mají vlastní číslování stránek, sestávající z čísla přílohy a pořadového čísla stránky v této příloze oddělené tečkou nebo pomlčkou

Nadpisy kapitol

Jejich psaní se řídí doporučením ČSN ISO 2145 *Dokumentace - Číslování oddílů a pododdílů psaných dokumentů*:

1. mezi číslo kapitoly a text nadpisu se nepíše tečka
2. za textem kapitoly se nepíše tečka
3. pro lepší rozlišení je možné jako oddělovač mezi číslem a textem použít více mezer
4. nadpis kapitoly se nepodtrhává
5. nadpis kapitoly je možné zvýraznit tučně a písmem o větší velikosti

6. od předcházejícího textu se odděluje alespoň jedním prázdným řádkem, od následného textu je dobré jej oddělit prázdným řádkem nebo půlřádkem.

Příklad:

1 Hlavní kapitola

1.3 Oddíl

1.3.2 Pododdíl

7. Odstavce je žádoucí zvýraznit odsazením prvního řádku na definovanou šířku (obvykle 7 resp. 8 mm při velikosti písma 11 resp. 12) nebo vložení mezery (6 – 10 bodů) za konec každého odstavce

8. U prvního řádku odstavce za názvem kapitoly se první řádek neodsazuje

Nejdůležitější typografická pravidla:

Text

1. Na koncích řádků nesmějí být jednopísmenné předložky a spojky (s, z, k, v, a, i, o, u) výjimkou je a, ne ale ve více řádcích za sebou (lze upravit v celém textu naráz pomocí funkce Nahradit)
2. Nezaměňovat pomlčku – se spojovníkem - , obojí má různý význam v jazyce, podobně jako pomlčka větná (bez mezer před a za) a rozsahová (s mezerou před a za).
3. Nezaměňovat tečku . a symbol násobení · , jsou v různé výšce

Jednotky fyzikálních veličin:

- používají se jenom normami definované jednotky podle ČSN ISO 31, části 0 až 13, které vycházejí z mezinárodního standardu soustavy měrných jednotek SI, ČSN ISO 1000 Jednotky SI a doporučení pro užívání jejich násobků a pro užívání některých dalších jednotek

- jednotky se **neumísťují** do závorek, od příslušné hodnoty se oddělují mezerou (12 kg, 300 N atd.). Zápis bez mezery znamená jedno slovo (10% čteme jako „desetiprocentní“, 10° čteme jako „desetistupňový“, 10m čteme jako „desetimetrový“)

- v zápisu jednotky se **nedoporučuje** používat znak / (lomítko), jmenovatel se vyjadřuje zápornou mocninou (25 m·s⁻¹, 100 kg·m·s⁻² atd.)

- části složených jednotek se oddělují tečkou · (znak pro násobení, dostupný ze sady písma Symbol)

Tabulky

Popisují se uvedením textu **Tabulka** (s velkým počátečním písmenem), **pořadovým číslem** (souvisle pro celou práci nebo příslušnou kapitolu s uvedením čísla této kapitoly oddělené tečkou nebo pomlčkou) a **popisným textem** (s velkým počátečním písmenem). Mezi pořadové číslo a text se umísťuje **pomlčka**. Za popisným textem se **nepíše** tečka. Tento popis je umístěn zarovnaně na střed **nad** tabulkou. Doporučuje se tento text umístit do prvního sloučeného řádku tabulky, který se nerámuje. Tím se zajistí, že nadpis bude vždy součástí tabulky a bude se s ní při formátování textu automaticky přesouvat. Od předcházejícího a následného textu se tabulka odděluje jedním prázdným řádkem. V textu se pak na tabulku odkazuje slovem **tabulka** (pokud to není začátek věty, pak psané malým počátečním písmenem) a jejím číslem.

Příklad:

číslování: Tabulka 5 - Text (pátá tabulka v celém textu), Tabulka 4.2 - Text (druhá tabulka v kapitole 4), Tabulka 5.8 - 3 - Text (třetí tabulka v oddílu 5.8);

vzor tabulky

Tabulka 3.1 - Výsledky experimentu

odkaz na tabulku - ... jak je uvedeno v tabulce 3.1 ...

Obrázky

Pod pojmem obrázek rozumíme souhrnně všechny grafické objekty (obrázky, kresby, fotografie, grafy, vývojové diagramy, . . .). Pro popis obrázků platí podobná pravidla jako u tabulek. Uvádí se text **Obrázek** (s velkým počátečním písmenem), **pořadové číslo**, **pomlčka** a **popisný text** (s velkým počátečním písmenem). Text popisu obrázku se však na rozdíl od tabulky umísťuje zarovnaně na střed **pod** obrázek. Nejvhodnější je umístit popisný text do textového pole a s obrázkem pak seskupit, aby vznikl jeden grafický objekt. Od předcházejícího a následujícího textu se obrázek odděluje jedním prázdným řádkem. Při odvolávce na obrázek v textu se používá odkaz **obrázek** (s malým počátečním písmenem) a jeho pořadové číslo.

Příklad:

vzor obrázku

Obrázek 1 - Pohled na hory

odkaz na obrázek - ... na obrázku 1 je zřetelně vidět ...

Grafy

Grafy můžeme rozdělit na ilustrační, teoretické a experimentální. Způsob kreslení se řídí *ČSN 01 3180 Kreslení diagramů*. Pro jejich umístění do textu platí stejná pravidla jako u obrázků, včetně toho, že graf má také název **obrázek**.

Vzorce a rovnice

Pro psaní rovnic se používají příslušné editory rovnic, které jsou dnes součástí každého textového editoru. V rovnicích se používají znaky a značky definované *ČSN ISO 31-11 Veličiny a jednotky - část 11: Matematické znaky a značky používané ve fyzikálních vědách a technice*. Rovnice se umísťují na samostatném řádku buď zarovnané k **levému** okraji nebo zarovnané na **střed** řádku a oddělené od předchozího a následného textu prázdným půl nebo plným řádkem. Napravo od rovnice zarovnaně na **pravý** okraj se v **kulatých** závorkách umísťuje **pořadové číslo** rovnice, aby bylo možné se na ní v textu odkazovat. Symboly proměnných se píše **kurzívou**, aby se odlišily od běžného textu. Velikost a typ písma je nutné nastavit v souladu s velikostí a typem písma textu práce.

Autorství:

Autorství upravuje zákon č. 121/2000 Sb. *Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)*. Podle tohoto zákona:

Jsou tyto práce považovány za školní dílo (§35, odst. 3).

Je dílem rovněž počítačový program, audiovizuální produkt, fotografie (§2, odst. 1 a 2, §62, odst. 1, §63, odst. 1, §65, odst. 1)

Předkladatel práce je ze zákona jejím jediným autorem (§5, odst. 1)

Škola má právo užít výsledky práce bez souhlasu autora jenom v rozsahu vyjmenovaném v zákonu (§35 a §31)

Poznámka. Citování delších pasáží z cizích děl, kopírování tabulek a obrázků z jiných publikací podléhá ustanovením autorského zákona. Bez písemného svolení autora a bez uvedení autora a pramene je citování, kopírování a prezentování těchto částí **nepřípustné**.

Střední zdravotnická škola, Prostějov, Vápenice 3

Seminární práce

HARDWARE PC

Jan Lázna

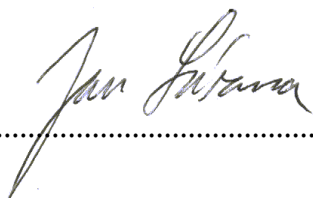
3.C

šk. rok 2010/2011

Prostějov 2010

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně, použil jsem pouze literaturu uvedenou v seznamu a postup při zpracování a dalším nakládání s prací je v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském a právech souvisejících.

V Prostějově dne 10. prosince 2012

.....

Anotace

V této práci jsou popsány hlavní součásti hardwaru, ze kterých je složen počítač, a jsou zde vysvětleny nejdůležitější zkratky technického popisu základní desky.

Annotation

In this paper are described the main components of the hardware, which consists of a computer, and are explained most consequent abbreviations of the technical description of the motherboard.

nebo (pro němčináře)

Annotation

Dieser Beitrag beschreibt die wichtigsten Komponenten der Hardware, die aus einem Computer besteht, und die meisten Abkürzungen der technischen Beschreibung der Hauptplatine erläutert.